

Češko. Nemško okrajno sodišče v Teplicah, o katerem se je več kot deset let pisalo, začne poslovati 1. marejaja. — Staročehi nikakor ne mislijo odstopiti iz javnega življenja, ampak se mislijo pripravljati na bodoče deželnozborske volitve; bržkone še si pridobijo nekaj mirnejših Mladočehov.

Štajarsko. Naš poslanec dr. Gregorec je interpeloval ali vprašal učnega ministra v državnem zboru glede zadnjih dogodkov na Celjski gimnaziji in zahteval za šolsko leto 1894/95 na istej gimnaziji slovenskih paralelek.

Koroško. V tej kronovini je že 18 slovenskih posojilnic, ki v oči bodejo zagrizene nemčurje, pa tudi nekatere c. kr. uradnike. Celovsko okr. glavarstvo zahteva n. pr. naj predstojništvo slov. posojilnice pri Sz. Janžu v Rožu naznani vse tiste, ki imajo v posojilnici denar vloženi itd. Poslanec M. Vesnjak je zaradi tega že v državnem zboru zahteval pojasnila.

Kranjsko. Na prošnjo prijateljev se državni poslanec prof. Šuklje tudi nadalje ostane deželni poslanec. — V Kočevju bodo sezidali lepo cerkev, ki bo stala 80.000 fl. in mora gotova biti l. 1898, ko bodo avstrijski narodi slavili 50letnico vladanja našega svetlega cesarja.

Primorsko. V Trstu slov. stariši vedno še prosijo svojim otrokom slovenske šole. Da podajo prošnjam več veljave, združili so se prosilec v prošnjah za jedno samo šolo v sredini mesta. Daj Bog, da vendar že enkrat dosežejo toliko potrebno in zaželeno slovensko šolo!

Hrvaško. Za spomenik dr. Račkega pridno nabirajo. — V saboru so jednoglasno sprejeli postavo o predpravica hrvatsko-slavonske deželne hipotekarne banke. — Govorilo se je, da se bode v Slavoniji meja proti Srbskemu vojaško utrdila, pa to ni resnica.

Ogersko. V državnem zboru še se vedno razpravlja o civilnem zakonu. Izvrstno sta govorila Apponyi in zlasti bivši minister Szapary proti vladni predlogi. Minister Weckerle utegne zmagati le s skrajno levico, to je s pristaši puntarja Kossutha. To pač ni častno za kraljevega ministra!

Varnje države.

Rim. Prostovoljni darovi za sv. očeta, imenovani Petrov novič, bili so lansko leto manjši, kakor druga leta. Ljubezen do sv. očeta gotovo ne pojema, pač pa so sedaj slabi časi.

Italijansko. Za predsednika zbornice je bil izvoljen Biancheri. Finančni minister Sonnino hoče za jeden odstotek znižati obresti od državnih papirjev in zaradi tega je strašanski krik med Izraelovimi otroci. Sploh Crispijevo ministerstvo ne bode srečnejše gledé na zboljšanje državnega premoženja, kakor je bilo poprejšnje — kajti primanjkljaj 177 milj. za to leto mu lahko dela velike skrbi.

Francosko. Mnogo anarhistov so že zaprli in ti vsled tega vedno več izgubljajo svojih prijateljev. Policija skrbno išče anarhiste. Mogočnjakom, ki pred njimi že trepetajo, lahko podamo dober pripomoček, namreč, dajte ljudem sv. vero nazaj!

Belgijko. Vlada je izdelala nov volilni red, in ko ta postane postava, bode se tudi ustava morala spremeniti. V posameznih okrajih bodo volili več poslancev in gledalo se bode tudi na manjšino. Nam se tak volilni red zdi najbolj pravičen.

Nemško. V državnem zboru se sedaj razpravlja o rusko-nemški trgovski pogodbi. Konservativci nikakor nečejo pritrčiti tej pogodbi, ker obrti nič ne koristijo, poljedelstvu pa bode veliko škodovala. Konservativci bržčas dobijo večino za-se in potem bo odklonjena trgovska pogodba, državni zbor pa razpuščen.

Rusko. Sedanjemu carju nikakor ne prilega zrak v Petrogradu in se že govori, da se misli car popolnoma preseliti v Kiev. — Minister Giers se vled boleznini ni mogel napotiti na Italijansko.

Srbsko. Z nenavadno strogostjo se sedaj vlada. Kakih pet sto oseb, ki se vladi zdé nevarne, so že baje zaprli. — Ministerski predsednik Simič je nedavno bil pri našem svetlem cesarju. — Bivši kraj Milan hoče oditi iz dežele, ako mu na leto plačajo 60.000 dinarjev. To najnovejšo novico je težko verjeti, ker se je Milan že pred par leti vsem pravičan odpovedal in zato dovolj denarja dobil.

Bolgarsko. Iz namerovane vojaške zveze Bolgarske z Rumunci nič ne bode. — Bolgarska kneginja Marija Luiza je po porodu nevarno zbolela.

Turško. Bolgarski eksarh, to je vrhovni škof bolgarski, kupil si je v sredini Carigrada lepo palačo, toda turške oblasti mu branijo vanjo se preseliti, češ, naj prebiva v predmestju, kakor do zdaj. — Torej še vedno mrznja zoper Bolgare.

Špansko. Baškiške pokrajine so do sedaj same pobirale davek in dogovorjeno svoto odrajtovala vladi. Le-ta pa je hotela te dni to predpravico odpraviti in davek povišati. Poslanci baškiški so se temu uprli in vladi za prihodnjih 13 let le milijon več davka privolili. S pokrajino Navarra pa se vlada ne more pogoditi.

Afrika. Angleškemu ugledu utegne v tem delu sveta škodovati ta-le dogodek: Na reki Gambia, na severozahodni strani, so se tamošnji angleški vojaki sprijeli s poglavarjem Fodi Silah, ki trž: s sužnji. Vojaki so se poglavarjevi četi morali umakniti, zapustivši 13 ubitih in blizu 40 ranjenih tovarišev.

Za poduk in kratek čas.

Milosrčnost.

(Po „Glasniku presv. Srca Isusova“.)

(Konec.)

Po pridigi zapusti Marko cerkvico. Ko je stopil na ulico, jame premišljevati o lepi pridigi. »Kaj? jaz bi naj ljubil svojega trdosrčnega upnika? Pa naj bi še celo molil za njegovo srečo, za njega, ki me tako brez usmiljenja v pogubo drvi? — Ne, to ni mogoče; tega nikakor ne morem prenesti. In ko bi ga srečal, naj ga prijazno pozdravim in miho pogledam? — In vendar — presv. Srce je celo sovražnike neskončno ljubilo — a jaz mar ne bi mogel? mar ne bi hotel? — Ne, iz ljubezni do presv. Srca Jezusovega smatral bom svojega upnika ne več za sovražnika, marveč za prijatelja!«

Na to vzdigne slučajno glavo in zagleda na levo, onostran majhnega mostiča, velik lesen križ z razpetim Zveličarjem. Pred križem je stalo več lesenih klečal, a okoli križa dve vrsti debelih lip, ki so s svojimi vejami delale gosto senco tako, da je bil ta kraj precej temen.

Nemudoma sname klobuk, potegne iz žepa molitvenik in poklekne na prvo klečalo na levi strani. Kako lepo ga je bilo videti! Nekaj ur poprej mu je srce bilo polno mrznje do njegovega upnika, ki je bil tat njegove sreče; a sedaj glej, obrača v molitveniku list za listom, dokler ne dojde do mesta, kjer je bilo z velikimi črkami napisano: »Molitev za sovražnike«. To molitev je šepetal dvakrat, trikrat, vedno bolj pazljivo in pobožno. Ptice, ki so žvrgolele po lipovih vejah, niso ga niti najmanj motile.

Toda na enkrat, glej Jožka in še enega bratca,

kako tekata kliče od radosti: »Oče! oče!« Takoj vstane ter jima pohiti nasproti. Jožek ga zgrabi za levo, a oni bratec za desno roko in gredó veselo domov. Doma je Marko ženi vse natančno pripovedoval, a končal je tako-le: »Potem potegnem molitvenik iz žepa, odprem tukaj na tej strani in jamem moliti«. Na to se potipa po žepu, ali molitvenika ni. »Stanko!« pokliče naglo in med vratmi se pokaže mladenič kakih petnajstih let, ki je bil vodja in varuh svojih ostalih manjših bratcev. »Pojdi«, reče mu Marko, »k onemu križu, tam boš našel na prvem klečalu na levi strani moj molitvenik. Prinesi mi ga!« Stanko se mahoma izgubi in za kratek čas se vrne, rekoč, da molitvenika ni in ga ni. To je Marka zelo razžalostilo, ker mu je bil molitvenik drag spomin na pokojnega očeta.

Ko so se o tem tako pogovarjali, stopi nenadoma listonoša v sobo z nekakim zavitkom. Ko je odšel, razveže Marko majaje z glavo dobljeni zavitek in glej, bil je njegov debeli molitvenik. Obrača ga sem ter tje, obrne nekoliko listov in knjiga se sama odpre v sredini, kjer je bil zložen nekak beli papir. Razmota in prebere naslov: »Pobotnica«.

Hitro prečita celo pismo, a potem veselo vzklikne in reče proti ženi: »Evo glej, trgovec zagotavlja, da je moj dolg plačan ter spričuje z lastnim podpisom«.

Sedaj je nastalo v hiši splošno veselje. Tudi otroci, da-si ne vedoč, za kaj se gre, začno vriskati in prepevati vsak s svojim glasom in svojo pesem. Toda Marko ni pozabil svoje dolžnosti. Mahoma vzame klobuk in nekaj poštenih korakov, pa je bil v hiši svojega upnika.

»Kako je to gospod, da ste mi ves dolg odpustili, zakaj?«

»Bil sem«, pravi ta, »danes pri pridigi v cerkvi na kraju mesta. Močno so me ganile besede, ki jih je govoril menih: »Ne delajte si sovražnikov, bodi-si s srdom ali na kak si bodi drug način«. — Koj sem se spomnil vas. — Presv. Srce Jezusovo je usmiljeno do usmiljenih, a odbija od sebe tiste, ki so neusmiljeni do svojih bratov«.

Pri teh besedah je božja milost potrkala na moje trdo srce; nisem ji bil kos, da ji ne bi odprl. Da, vedel sem, da ste v veliki sili in vendar sem bil tako trdosrčen. Odpustite mi to, dragi Marko! Ko sem zapustil cerkev, grem malo na sprehod ter jamem premišljevali, kako bi to stvar zopet poravnal. Tako sem prišel, znate, do onega križa, ki je ob potu. Tukaj zapazim na prvem klečalu molitvenik. Pristopim bliže, odprem in na prvi strani najdem vaše ime. To mi je prišlo kakor nalašč. Vzamem ga, odnesem domov, napišem pobotnico, da ste plačali dolg ter jo denem v vaš molitvenik in vam pošljem po pismonoši, da bi vas bolj iznenadil«.

Marko se mu pristrčno zahvali in se vrne domov. Nazaj gredé še se enkrat vstavi pri križu ter se zahvali presv. Srcu Jezusovemu, da ga je rešilo tolike nadloge.

Tako je nehala Markova stiska in nadloga. Sedaj se mu dobro godi in vsak dan v njegovi hiši molijo par molitvic v čast presv. Srcu Jezusovemu.

Smešnica. Neki zelo potrpežljiv mož je imel sicer pridno, pa sila jezavo ženo. Ako jo je le malokaj svadil, že mu je začela zausnice deliti. Pa o tem ni nihče vedel, ker se mož zaradi nje nikoli ni pritoževal; če je bilo mogoče, še pohvalil jo je. Nekoč mu reče prijatelj: »Ti, tvoja žena mora biti pravi angelj«, na kar mu ta odgovori: »O seveda je pravi angelj, samo malo premočne peroti ima!«

Razne stvari.

(Naš svetli cesar) so pomilostili 50 kaznjencev pa avstrijskih kaznilnicah, oziroma odpustili jim kazen, in sicer v Mariboru šesterim.

(Drž. zbor.) Minister za pravosodje, grof Schönborn, je odgovoril na interpelacijo posl. dr. Gregorčca, da je dr. Glass, pristav c. kr. okr. sodnji v Celju, v resnici grdo ozmerjal slov. kmeta, ali minister hoče skrbeti, da se ne zgodi več kaj takega. Mogoče je to, ali pa tudi ne!

(Südmark.) Nesrečno društvo »Südmark« sicer ni dobilo v dež. zboru podpore iz dež. kase, toda nemški poslanci so vendar-le zložili 151 gld. za tega »ne bodi ga treba« ter so s tem pokazali, kako da je društvo njim po volji — društvo, ki dela na to, da prežene slov. kmeta ter spravi na njega mesto, čem je največ mogoče, Nemcev v deželo.

(Zabavna knjižica,) katero izdaje za slov. mladino gospod A. Kosi, učitelj v Središču, dobi se v svojem tretjem zvezku pri izdajatelju po 15 kr.

(Češčenje presv. Rešnjega Telesa.) Prihodnji terek se bode v kapelici tukajšnjih častitih sester frančiškank pričelo slovesno vedno češčenje presvetega Rešnjega Telesa. Čas dopoldanje službe božje še ni določen; večernice se pa pričnejo ob peti uri.

(Neprevidnost.) Na Pragerski postaji je 23. februarja hlapec Angelo Kastelari stal med progama, ko se ravno pripelje večerni pošni vlak. Lokomotiva ga zgrabi, na tla vrže, toda na srečo je neprevidneža zagledal strojevodja in mašino ustavil. Hlapcu se druga ni zgodilo, kakor da se je precej prestrašil in nekoliko opraskal.

(Pozor.) Nekdo razpošilja iz Maribora na župnijske urade in brž tudi drugam knjižico »Služabnik in cerkovnik«. Mi nismo še videli te knjižice, toda piše se nam iz Konjice, da je knjižica iz ženske roke. To pove dovolj, kaj je vredna.

(Uniformo) bodo v Galiciji v šolskem letu 1894/95 začeli nositi dijaki. Nosili bodo temnomodro bluzo s pokončnim ovratnikom, na katerem srebrne ali zlate znorice označujejo razred. Dijaki bodo tega že veselili, ali pa tudi ubožnejši stariši?

(Novo uniformo) in sicer modrosive barve dobijo pešci naše vojske.

(Na kant) je prišel krčmar v Celjski kazini. Ali mu Nemci, ki so v tej kazini imeli toliko velikanskih veselie in plesov, lani celo v sv. postnem času, niso mogli pomagati?

(Na ledeni plošči.) Blizu Helsingforsa na Finskem v Rusiji odtrgala se je 17. m. m. od morskega brega velikanska ledena plošča, na kateri je ravno tedaj bilo okoli 500 žensk in otrok. Ploščo je gnalo na morje, kjer se je razbila v dva dela. Ljudem na manjši plošči so kmalu pomagali. Oni na večji plošči pa so več ur morali v največji nevarnosti trepetati, dokler jih s parniki niso srečno rešili.

(Vsled davice) ali difteritis so ljudske šole na Ptuju zaprli.

(Uradnik brez vere.) Prvi blagajnik pri blagajnici državnih dolgov na Dunaju, Adolf Ferles, je 105.000 gld. izneveril. Ko so mu prišli na sled, je pobegnil in se v Praterju vstrelil. Bil je načelnik dunajskega veteranskega društva in temu je tudi zapravil 11.000 gld. Imeli so ga dolgo za poštenjaka, dasi je mož bil razuzdan prešestnik.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali štirje »veseli Stajarci« 6 gld., slov. posojilnica 300, dr. B. Glančnik 100, gosp. Franc Bindlechner 90 in preč. gosp. Jož. Flek, dekan v Jarenini, 3 gld.